ЗАТВЕРДЖЕНО
Рішенням виконавчого комітету
Роздільнянської міської ради
12 лютого 2026 року № 48

ВИСНОВОК
органу опіки та піклування Роздільнянської міської ради про доцільність відібрання дитини без позбавлення батьківських прав у Рангу Діани Василівни, 29.12.2002 року народження.

На розгляд виконавчого комітету Роздільнянської міської ради, службою у справах дітей Роздільнянської міської ради був наданий проєкт висновку про доцільність відібрання дитини без позбавлення батьківських прав у гр. Рангу Діани Василівни, 29.12.2002 року народження.

12.01.2026 року до служби у справах дітей Роздільнянської міської ради, надійшла заява Кречун Надії Кирилівни, щодо надання висновку про доцільність позбавлення батьківських прав її доньки Рангу Діани Василівни, 29.12.2002 року народження, відносно малолітнього сина – Р******** Д******** В********, 01.10.2022 року народження.

Служба у справах дітей Роздільнянської міської ради ознайомившись зі змістом заяви та додатками до неї, на підставі відомостей, одержаних у результаті обстеження умов проживання дитини, пояснення Кречун Н.К., встановила наступне:

Громадянка Рангу Діана Василівна, 29.12.2002 року народження, ID картка 008195294 від 08.09.2022 року, орган який видав 5141, зареєстрована за адресою: вул.Центральна, буд.54, с.Кошари, Роздільнянський район, Одеська область.

Громадянка Рангу Діана Василівна, є матір'ю малолітнього Р******** Д******** В********, 01.10.2022 року народження (свідоцтво серії І-ЖД № 719232, видане 26.10.2022 року відділом державної реєстрації актів цивільного стану Роздільнянського району Одеської області Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м. Одеса), актовий запис № 281, батьком дитини зазначено – Рангу Василь Васильович, матір'ю – Рангу Діана Василівна, місце народження: м. Роздільна, Роздільнянський район, Одеська область.

Відповідно до повного витягу Роздільнянського відділу державної реєстрації актів цивільного стану у Роздільнянському районі Одеської області Південного міжрегіонального управління Міністерства юстиції (м.Одеса) від 13.01.2026 року № 00055856019, відомості про батька до вищезазначеного актового запису про народження внесені на підставі ч.1 ст.135 Сімейного кодексу України.

Відповідно до повідомлення від 12.01.2026 року Кречун Надії в її родині мешкає дитина, яка залишилась без батьківського піклування: Р******** Д******** В********, 01.10.2022 року народження, мати дитини – Рангу Діана Василівна, 29.12.2002 року народження, самоусунулась від виконання своїх батьківських обов'язків, місце перебування її на теперішній час – не відомо.

Кречун Надія Кирилівна, 03.11.1975 року народження, є громадянкою України (паспорт ОК 010092, виданий 30.12.2020 року Роздільнянським РВ УМВС України в Одеській області), яка відповідно до свідоцтва про народження, серії І- ЖД № 829733 виданого Роздільнянським відділом державної реєстрації актів цивільного стану у Роздільнянському районі Одеської області Одеського міжрегіонального управління Міністерства юстиції України від 13.01.2026 року, актовий запис №3, є матір'ю Рангу Діани Василівни, 29.12.2002 року народження, та бабусею Р******** Д ********, 2022 року народження.

Відповідно до довідки КЗ «Кошарський ЗДО «Сонечко» Роздільнянської міської ради, від 08.01.2026 року, Кречун Надія, починаючи з 17.04.2025 року і по сьогоднішній день піклується про онука Р******** Д******** В********, 01.10.2022 року народження.

Р******** Д******** почав відвідувати дитячий садочок 30.10.2024 року. В період з 25.03.2025 року по 16.04.2025 року, дитина в садочку була відсутня. З 17.04.2025 року і по теперішній час, всі питання пов'язані з відвідуванням дитиною дитячого садка, його здоров'ям, платою за садочок і всі попутні питання, які виникають в процесі роботи, вирішуються бабусею і дідусем хлопчика. Не дивлячись, що с. Лозове розташоване на відстані 6-ти км. від с. Кошари, Дмитро систематично відвідує дошкільний заклад. У нього немає пропусків без поважних причин. Завжди в доброму настрої, привітний, доглянутий.

Відповідно до характеристики Кошарського старостинського округу від 08.01.2026 року, Кречун Н.К. проживає в цивільному шлюбі з Рангу В.Г., 01.05.1966 року народження, за фактичною адресою: с. Лозове, вул. Центральна,9, Роздільнянського району, Одеської області. Також, разом з ними, з квітня 2025 року, проживає та перебуває на їхньому утриманні онук-Р******** Д******** В********, 01.10.2022 року народження.

Відповідно до заяв сусідів Кречун Н.К. - Стефанців Л.В. та Ракул К.О., з квітня 2025 року, малолітній Р******** Д********, проживає з бабусею та дідусем. Мати самоусунулася від виконання своїх батьківських обов'язків відносно свого малолітнього сина Дмитра, не утримує його, додому не приїжджає вже тривалий час, знають зі слів Кречун Н.К., що донька проживає десь в м. Одеса, але де саме вона не знає, окрім того вона відає борги, які залишились у доньки в магазині продуктів та сплатила борги за комунальні послуги по її будинку в с. Кошари.

Відповідно до заяви від 13.01.2026 року Кречун Н.К. просить влаштувати в її родину за згодою чоловіка та доньки, малолітнього онука – Р******** Д******** В********, 01.10.2022 року народження, який залишився без батьківського піклування.

Актом обстеження умов проживання від 13.01.2026 року, складеного службою у справах дітей Роздільнянської міської ради за місцем проживання Кречун Н.К. та її родини в с. Лозове, Роздільнянського району, Одеської області встановлено, що умови проживання в будинку задовільні, є все необхідне для виховання дитини, будинок відповідає загально-прийнятим нормам, кімнати облаштовані м'якими меблями, є необхідна побутова техніка, опалення будинку - пічне. Під час відвідування Дмитро був вдома. Спочатку грався з іграшками, потім дуже активно почав спілкуватися і гратися зі своєю рідною тіткою – Кречун Христиною Сергіївною, яка також мешкає в будинку своєї матері та батька. Між онуком та бабусею теплі та люблячі стосунки, дитина в її присутності почувається спокійно.

Відповідно до наказу служби у справах дітей Роздільнянської міської ради від 13.01.2026 року № 3, Р******** Д******** В********, 01.10.2022 року народження, влаштовано до сім'ї рідної бабусі – Кречун Надії Кирилівни, 03.11.1975 року народження, зареєстрованої за адресою: Одеська область, Роздільнянський район, с. Кошари, вул. Центральна, буд.54, за фактичною адресою її мешкання: Одеська область, Роздільнянський район, с. Лозове, буд. б/н, до прийняття рішення щодо встановлення над дитиною опіки та призначення опікуна.

Відповідно до виписки КНП «Роздільнянський міський центр первинної медико – санітарної допомоги» Роздільнянської міської ради, Р******** Д******** В********, 01.10.2022 року народження, задекларований за сімейним лікарем Осташенко Н.Г.

29.01.2026 року було проведено засідання Комісії з питань захисту прав дитини Роздільнянської міської територіальної громади, на яке було запрошено Кречун Н.К.

Рангу Д.В. запросити на засідання комісії не представилось за можливе, так як будь який зв'язок з нею відсутній, номер телефону який надала її мама знаходиться по за зоною досяжності, про що складено відповідну телефонограму.

Кречун Н.Г. комісії повідомила про те що, в її родині з квітня 2025 року по теперішній час мешкає дитина, яка залишилась без батьківського піклування: Р******** Д******** В********, 01.10.2022 року народження, мати дитини її донька – Рангу Діана Василівна, 29.12.2002 року народження, самоусунулась від виконання своїх батьківських обов'язків, місце перебування її на теперішній час – не відомо. Знає, що донька поїхала до м. Одеса, але де саме вона там знаходиться їй не відомо, чим там займається також не знає. Періодично їй

телефонувала, але за сина ніколи не запитувала. На початку січня донька зателефонувала їй і попросила перерахувати їй кошти на картку, що вона і зробила, але після цього донька заблокувала її у всіх месенджерах і вона втратила з нею будь який зв'язок. Її донька Діана завжди була схильною до загулів, уходила з дому ще в підлітковому віці. Вона веде спосіб життя, який не дасть можливість її онуку повноцінно розвиватись в стабільному та спокійному середовищі. Вона з чоловіком купили доньці та онуку будинок в с. Кошари, сподіваючись, що вона вгамується, влаштується на роботу та буде там жити та займатись вихованням сина, але це не допомогло, донька поїхала, онука залишила і з квітня 2025 року не приїздить, дитиною, її розвитком та здоров'ям не цікавиться, не забезпечує його. Вона, як бабуся, хоче на законних підставах опікуватись онуком, так як хвилюється, що донька може його забрати і він разом з нею буде скитатись невідомо де і з ким. Просила позбавити її доньку Діану батьківських прав відносно сина Дмитра, 2022 року народження.

Комісія заслухавши думку Кречун Н.К., вивчивши подані до заяви документи, прийшла до висновку, що позбавлення батьківських прав Рангу Д.В. відносно сина буде суперечити інтересам дитини, виходячи з наступного:

Відповідно до частини третьої статті 51 Конституції України сім`я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою.

Регулювання сімейних відносин має здійснюватися з максимально можливим урахуванням інтересів дитини, непрацездатних членів сім`ї (частина восьма статті 7 СК України).

Сімейні відносини регулюються на засадах справедливості, добросовісності та розумності, відповідно до моральних засад суспільства (частина дев`ята статті 7 СК України).

Невиконання або ухилення від виконання сімейного обов`язку може бути підставою для застосування наслідків, встановлених цим Кодексом або домовленістю (договором) сторін (частина четверта статті 15 СК України).

Учасники сімейних правовідносин можуть мати особисті та майнові суб`єктивні сімейні обов`язки. Свої обов`язки учасники сімейних відносин здійснюють різними способами: здійснення активних дій; утримання від здійснення активних дій. Якщо невиконання особистих обов`язків учасників сімейних відносин у випадках, передбачених в законі, може припинятися або не зумовлювати відповідних наслідків, то невиконання сімейного обов`язку майнового характеру не допускається. Оскільки на відміну від особистих, майнові обов`язки можуть виконуватися незалежно від самого носія такого обов`язку за допомогою інших суб`єктів. Невиконання або ухилення від виконання сімейного обов`язку може бути підставою для застосування відповідних правових наслідків, що можуть визначатися в: нормах СК України; домовленості (договорі) сторін. Наслідки невиконання або ухилення від виконання сімейного обов`язку можуть мати: особистий характер, коли негативний вплив відбувається на особисту сферу зобов`язаної особи; майновий характер, якщо такий вплив здійснюється на майнову сферу зобов`язаної особи (постанова Верховного Суду від 19.01.2022 року в справі № 711/679/21 (провадження № 61-18434св21)).

Держави-учасниці поважають право дитини, яка розлучається з одним чи обома батьками, підтримувати на регулярній основі особисті відносини і прямі контакти з обома батьками, за винятком випадків, коли це суперечить найкращим інтересам дитини (стаття 9 Конвенції ООН про права дитини від 20.11.1989 року).

Європейський суд з прав людини зауважує, що оцінка загальної пропорційності будь-якого вжитого заходу, що може спричинити розрив сімейних зв'язків, вимагатиме від судів

ретельної оцінки низки факторів та залежно від обставин відповідної справи вони можуть відрізнятися. Проте необхідно пам`ятати, що основні інтереси дитини є надзвичайно важливими. При визначенні основних інтересів дитини у кожному конкретному випадку необхідно враховувати дві умови: по-перше, у якнайкращих інтересах дитини буде збереження її зв'язків із сім`єю, крім випадків, коли сім`я виявляється особливо непридатною або явно неблагополучною; по-друге, у якнайкращих інтересах дитини буде забезпечення її розвитку у безпечному, спокійному та стійкому середовищі, що не є неблагополучним (MAMCHUR v. UKRAINE, № 10383/09, § 100, ЄСПЛ, від 16.07.2015 року).

Підстави позбавлення батьківських прав передбачені частиною першою статті 164 СК України.

Мати, батько можуть бути позбавлені судом батьківських прав, якщо вона, він: 1) не забрали дитину з пологового будинку або з іншого закладу охорони здоров`я без поважної причини і протягом шести місяців не виявляли щодо неї батьківського піклування; 2) ухиляються від виконання своїх обов`язків щодо виховання дитини та/або забезпечення здобуття нею повної загальної середньої освіти; 3) жорстоко поводяться з дитиною; 4) є хронічними алкоголіками або наркоманами; 5) вдаються до будь-яких видів експлуатації дитини, примушують її до жебракування та бродяжництва; 6) засуджені за вчинення умисного кримінального правопорушення щодо дитини (пункти 1-6 частини першої статті 164 СК України).

Тлумачення змісту пункту 2 частини першої статті 164 СК України дає можливість зробити висновок, що ухилення від виконання обов`язків з виховання дитини може бути підставою для позбавлення батьківських прав лише за умови винної поведінки батьків, свідомого нехтування ними своїми обов`язками. Ухилення батьків від виконання своїх обов`язків має місце, коли вони не піклуються про фізичний і духовний розвиток дитини, її навчання, підготовку до самостійного життя, зокрема не забезпечують необхідного харчування, медичного догляду, лікування дитини, що негативно впливає на її фізичний розвиток як складову виховання; не спілкуються з дитиною в обсязі, необхідному для її нормального самоусвідомлення; не надають дитині доступу до культурних та інших духовних цінностей; не сприяють засвоєнню нею загальновизнаних норм моралі; не виявляють інтересу до її внутрішнього світу; не створюють умов для отримання нею освіти. Зазначені фактори, як кожен окремо, так і в сукупності, можна оцінювати як ухилення від виховання дитини лише за умови винної поведінки батьків, свідомого нехтування ними своїми обов`язками. Позбавлення батьківських прав є винятковим заходом, який тягне за собою істотні правові наслідки як для батька (матері), так і для дитини (стаття 166 СК України). Позбавлення батьківських прав допускається лише тоді, коли змінити поведінку батьків у кращу сторону неможливо, і лише за наявності вини у діях батьків (постанова Верховного Суду в складі Об`єднаної палати Касаційного цивільного суду від 29.01.2024 року у справі № 185/9339/21 (провадження № 61-8918сво23, а також постанови Верховного Суду від 30.05.2018 року у справі № 553/2563/15-ц, від 23.01.2020 року в справі № 755/3644/19 та від 23.06.2021 року в справі № 953/17837/19).

У постанові Верховного Суду від 13.03.2019 року в справі № 631/2406/15-ц зазначено, що «зважаючи на те, що позбавлення батьківських прав є крайнім заходом, суд може у виняткових випадках при доведеності винної поведінки когось із батьків або їх обох з урахуванням її характеру, особи батька і матері, а також інших конкретних обставин справи відмовити в задоволенні позову про позбавлення цих прав, попередивши відповідача про необхідність

змінити ставлення до виховання дитини (дітей) і поклавши на органи опіки та піклування контроль за виконанням ним батьківських обов`язків.

Таким чином, позбавлення батьківських прав допускається лише тоді, коли змінити поведінку батьків у кращу сторону неможливо, і лише при наявності вини у діях батьків.

Дійсно Рангу Д.В. з квітня 2025 року і по теперішній час, фізичним і духовним розвитком дитини не піклується, не цікавиться навчанням дитини, підготовкою до самостійного життя, зокрема: не забезпечує необхідного харчування, медичного догляду, лікування дитини, не спілкується з дитиною в обсязі достатньому для її нормального самоусвідомлення, що негативно впливає на її фізичний розвиток тощо.

Тривале проживання Дмитра в родині бабусі та дідуся, говорить лише про те, що дитині у них звично, затишно, спокійно.

Однак Рангу Д.В. не позбавлена можливості змінити своє відношення та ставлення до виконання батьківських обов`язків та звернутись в суд із позовом про повернення дитини.

У цих відносинах не встановлено нічого, що могло б виправдати позбавлення дитини можливості відновити зв`язок зі своєю матір'ю.

Враховуючи стосунки між дитиною і матір'ю, що склалися на теперішній час, з метою збереження стабільності в оточенні дитини (йдеться про місце проживання (дім) бабусі та дідуся, садочок тощо), а також враховуючи найкращі інтереси дитини очевидно, що їй краще залишатися в сім`ї бабусі, з якою у неї вже склався відповідний зв`язок. **Втім цього недостатньо, щоб виправдати позбавлення мати будь-якого спілкування з дитиною і можливості такого спілкування в майбутньому.**

Під час розгляду питань щодо позбавлення батьківських прав Орган опіки та піклування повинен враховувати, що це є крайнім заходом і допускається лише тоді, коли змінити поведінку матері у кращу сторону неможливо, і лише за наявності вини у діях матері.

Орган опіки та піклування враховує, а чи буде таке втручання, як позбавлення Рангу Д.В. батьківських прав відносно сина, у права матері «необхідним в демократичному суспільстві», та вважає, що ще можливе змінити ставлення Рангу Д.В. до виконання батьківських обов`язків, налагодити контакт з дитиною, брати участь у її вихованні, розвитку та піклуванні.

За обставин недоведеності свідомого нехтування відповідачем своїми батьківськими обов`язками, орган опіки та піклування вважає, що позбавлення Рангу Д.В. батьківських прав буде недоцільним.

Приймаючи рішення про недоцільність позбавлення Рангу Д.В. батьківських прав відносно сина, орган опіки та піклування виходить також з того, що Кречун Н. не довела, що поведінка доньки відносно дитини є свідомим нехтуванням нею своїми батьківськими обов`язками та наявність в її діях вини, також не надала достатніх доказів, у чому полягає захист інтересів дитини шляхом позбавлення матері відносно дитини батьківських прав, відсутні докази які б підтверджували наявність виключних підстав для позбавлення Рангу Д.В. батьківських прав, як і доказів неможливості змінити поведінку матері на краще по відношенню до сина. Окрім того Кречун Н.К. не довела, що Рангу Д.В. не виконувала свої батьківськи обов'язки коли жила спільно з сином.

Дійсно встановлено, що на даний час Рангу Д.В. не приймає активної участі у вихованні сина через переїзд до іншого населеного пункту на проживання.

Однак не можуть бути беззаперечними доказами для позбавлення батьківських прав довідка з дошкільного закладу та пояснення свідків, які по суті позитивно характеризують Кречун Н.К., як бабусю, та містять загальні фрази щодо неучасті Рангу Д.В. у вихованні сина і не розкривають усіх аспектів та змісту такої складної категорії, як участь у вихованні дитини, вони в сукупності з іншими доказами не є достатніми для позбавлення Рангу Д.В. батьківських прав.

Також не надано доказів того, що відповідачка притягувалась до кримінальної та адміністративної відповідальності у зв`язку із неналежним поводженням щодо дитини, вчиняла насильство відносно неї, або не виконанням своїх батьківських обов'язків щодо сина.

Простої бездіяльності з боку матері недостатньо для того, щоб зробити висновок про наявність виняткових обставин, за яких можливо позбавити її батьківських прав (постанова Верховного Суду від 04.04. квітня 2024 року у справі № 553/449/20 (провадження № 61-2701св24).

Орган опіки та піклування вважає, що є достатньо підстав для того, щоб попередити Рангу Д.В. про необхідність змінити ставлення до виконання своїх обов`язків щодо виховання сина Р******** Д********, 2022 року народження.

Таким чином підсумовуючи все вище викладене, судову практику, а саме головне інтереси малолітньої дитини – Р ****** Д ********, орган опіки та піклування вважає, що Кречун Н.К. не надано достатньо доказів на підтвердження винної поведінки Рангу Д.В. та неможливості зміни такої поведінки по відношенню до виховання сина;**

Згідно ст. 170 СК України суд може постановити рішення про відібрання дитини від батьків або одного з них, не позбавляючи їх батьківських прав, у випадках, передбачених пунктами 2 - 5 частини першої статті 164 цього Кодексу, а також в інших випадках, якщо залишення дитини у них є небезпечним для її життя, здоров`я і морального виховання.

У цьому разі дитина передається другому з батьків, бабі, дідові, іншим родичам - за їх бажанням або органові опіки та піклування.

Враховуючи, що позбавлення батьківських прав є крайнім заходом впливу, з урахуванням обставин справи, піклуючись про інтереси дитини, для виховання якої необхідна участь матері, враховуючи рішення комісії з питань захисту прав дитини від 29.01.2026 року, Виконавчий комітет, як орган опіки і піклування, вважає за недоцільне позбавлення батьківських прав Рангу Діани Василівни, 29.12.2002 року народження, відносно неповнолітнього сина Р****** Д******** В********, 01.10.2022 року народження.**

За доцільне:

- відібрати Р****** Д******** В********, 01.10.2022 року народження, без позбавлення батьківських прав Рангу Діани Василівни, 29.12.2002 року народженя;**

- влаштувати малолітнього Р****** Д******** В********, 01.10.2022 року народження, під опіку до бабусі Кречун Надії Кирилівни;**

- за доцільне попередити Рангу Діану Василівну про необхідність змінити ставлення до виконання своїх обов`язків щодо виховання сина Р****** Д******** В********, 01.10.2022 року народження;**

- за доцільне покласти на Службу у справах дітей Роздільнянської міської ради Одеської області контроль за виконанням Рангу Діаною Василівною батьківських обов`язків щодо сина Р****** Д******** В********, 01.10.2022 року народження.**

Роздільнянський міський голова,
Голова органу опіки та піклування
Роздільнянської міської ради **Валерій ШОВКАЛЮК**